

До Комисията за взаимодействие с НПО и жалбите на гражданите

До Комисията по правни въпроси

До Комисията по въпросите на децата, младежта и спорта

До Комисията по труда, социалната и демографската политика

До Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред

От Сдружение „Барсъ“

Ел. адрес: pr@bars-hr.net

Тел.

Бележки относно проекта за ЗИД на Семейния кодекс

Забележки и предложения:

1. В чл. 62(1) последното от добавените изречения да се премахне - Съдът решава спора по същество при зачитане на най-добрия интерес на детето.

Принципът за зачитане на най-добрия интерес на детето е добре известен, абсолютно ненужно е да бъде напомнян във всеки член и всяка алинея от СК.

2. В чл. 65(2) **да не се добавя** /както е предложено от МС/ „и съответната окръжна прокуратура“. Прокуратурата определено няма нужда от това, да бъде заливана с тази безсмислена за нея информация.
3. В чл. 66 (1) МС предлага добавяне на следния текст: „Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето може да оспори припознаването чрез възражение по същия ред, ако е в най-добър интерес на детето по смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителната разпоредба на Закона за закрила на детето“.

А ето и какво пише в съответната т.5:

5. (нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) "Най-добър интерес на детето" е преценка на:
- а) желанията и чувствата на детето;
 - б) физическите, психическите и емоционалните потребности на детето;
 - в) възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето;
 - г) опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена;
 - д) способността на родителите да се грижат за детето;
 - е) последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата;
 - ж) други обстоятелства, имащи отношение към детето.

Това е изключително опасен текст. Този поход може да се мултиплицира и в други области на СК и други закони и това ще доведе до сриване на правото. В конкретния случай:

- Произходът е обективна величина. Той **не зависи** от интереси.
- Всеки родител може да припознае своето дете, според чл. 64.
- Припознаването е доброволен акт за установяване на произход.

Категорично не смятаме, че ДСП трябва да има роля в тези казуси. Ако има съмнение за заобикаляне на закона, ДСП е добре да се обърне към прокуратурата. Ако ДСП има данни, че истинския родител на детето е друг, не припозналия /макар и да не звучи логично да разполага с такава информация/, може да се помисли за някакви подзаконовни разпоредби, даващи право на ДСП да окажат съдействие /при нужда от такова/ на вероятния родител да оспори произхода на детето в съда, но директно оспорване от ДСП е твърде нелогично.

Освен това, оспорване на произход, без да се знае кой е истинския родител и без последният да участва в процеса, ще остави детето без установен произход, което едва ли е в негов интерес. А ДПС има достатъчно механизми за закрила на детето без да се налага да оспорва произход.

4. В чл.66 (6) се обвързва възможността за оспорване от прокуратурата с едногодишен срок. Това е изключително абсурдно.

Добре известно е, че продажбата на деца, която е предпоставка за трафик на деца, изключително тежко престъпление, се извършва именно чрез института припознаване. Прокуратурата трябва да се намесва в тези казуси когато има съмнение за заобикаляне на закона /незаконно осиновяване/, продажба на дете, трафик на дете. А не когато „интересите на детето го налагат“.

Обвързването на действията на прокуратурата с едногодишен срок ще доведе до абсурдна ситуация, при която може да бъде доказано престъпление – продажба, трафик, а няма да може да бъде оспорено припознаването.

За съжаление, това предложение изглежда като пореден „реверанс“ към организираната престъпност.

Сроковете, с които се съобразява прокуратурата, са съответните давностни срокове.

Предлагаме ал.6 да бъде записана така:

(6) Припознаването може да бъде оспорено и от прокурора. Като ответници се призовават припозналият, припознатият и другият родител.

5. Предложението на МС за промяна на ал. 5 е:

(5) Извън случаите по ал. 1 и 4 припознаването може да бъде оспорено от всяко лице, което твърди, че е родител на припознатия, чрез иск, предявен в едногодишен срок от узнаването на припознаването. Този иск задължително се съединява с иск за установяване на произход.

Много по-чисто юридически е тук да бъде използван изрза „лице с правен интерес“, който би включил и наследници на претендиращия родител.

Предлагаме алинея 5 да бъде записана така:

(5) Извън случаите по ал. 1 и 4 припознаването може да бъде оспорено от всяко лице с правен интерес чрез иск, предявен в едногодишен срок от узнаването на припознаването. Този иск задължително се съединява с иск за установяване на произход.

Обръщаме се с молба към Вашите комисии да разгледат бележките и да внесат корекции при приемане на текстовете.

16.09.2020

С уважение: Любомир Данков